

BECSY ANDRÁS

A boldogság

A boldogság meg végképp nem hiányzott,
épp az volt az örömben az üröm,
hívatlan vendég, egymaga, külön
érkezett, ám mégis boldognak látszott,

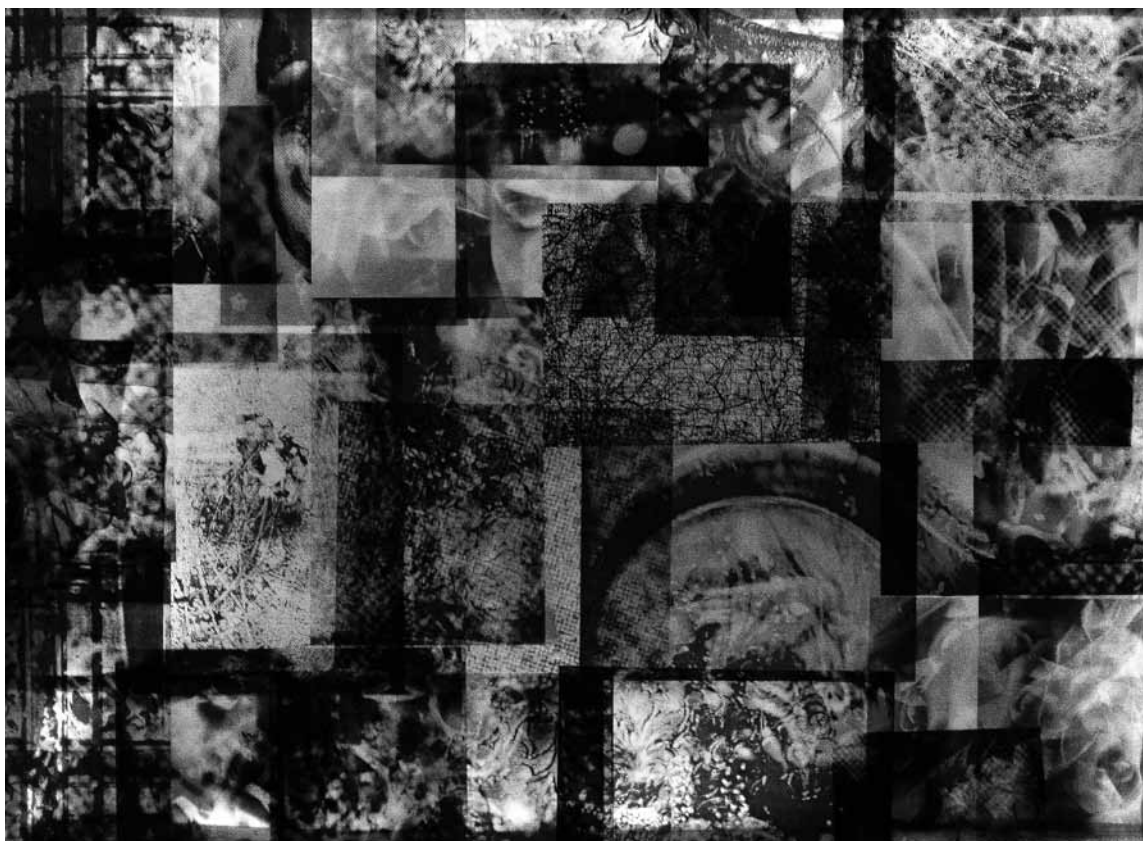
persona non grata, nem parolázott,
az ajtó mellett megállt egyedül,
magányosan, tán majd csak kiderül,
gondoltam, hogy miért jött, mire vár ott.

Pohárral kezében nézett, én vissza,
még hallottam, hogy Kati szól: mi baj,
láttam, ahogy a színeket felissza,
lassan neszé némult minden zsvaj,

s vitt mindenkimtől, az örömből vágott
ki magányához, és ez nem hiányzott.

BECSY ANDRÁS (1973) Szeged

KECSKÉS PÉTER, Hádészi lejáró, 2012